

[Kim Behnke]

ner til, er, at i løbet af en uges tid vil dette beslutningsforslag komme til anden behandling her i salen. Et flertal bestående af alle partier minus Fremskridtspartiet vil givetvis trykke på den røde knap. Forslaget bliver altså ikke vedtaget, socialministeren bliver ikke bedt om at trække aktstykket. Og så går aktstykket til fortsat forhandling i Folketingets Finansudvalg.

Om ikke andet så i hvert fald af historiske grunde vil jeg gerne have bogført, at dér har jeg på fornemmelsen, at socialministeren bliver bedt om at trække aktstykket og komme med et nyt, som er i overensstemmelse med, hvad flertalspartierne har af holdninger på dette område. Og hvis det er tilfældet, har vi altså politisk hykleri af den værste klasse, fordi der havde man muligheden for ved at vedtage dette beslutningsforslag med det samme at få ekspederet aktstykket tilbage til socialministeren med besked om, at dette er noget makværk, og det ønsker vi ikke at fortsætte behandlingen af.

Efter vedtagelsen af lovforslag nr. L 211, altså palæstinensersærloven, er situationen jo den, at dokumentationen for, at det var helt forkert og totalt afsporet at vedtage den lov, i den grad har været i overflod. Argument på argument har været til stede, og derfor er det os endnu en gang komplet uforståeligt, at især partierne Venstre og De Konservative ikke benytter sig af chancen til at komme med en politisk markering, som viser, at man godt tør sætte handling bag de mange flotte forkromede ord, der jo som regel bliver sagt på dette område.

Der var flere partier, f.eks. CD og Kristeligt Folkeparti, der sagde: Nå ja, nu har et flertal vedtaget loven, og så må vi også bevilge nogle penge. Det er jo bl.a. den slags holdninger, der har ført til, at vi har det absurd høje skattetryk her i landet, for når et flertal har bevilget noget eller vedtaget noget, må man også bare hænge penge i halen på vedtagelserne. Men der er faktisk en mulighed for, at vi siger nej, at vi ikke vil acceptere denne bevilling, for, som jeg sagde tidligere under en kort bemærkning, lovforslag nr. L 211 giver ingen løfter om, at de pågældende mennesker skal opholde sig i Danmark på 1. klasse de næste mange år.

Det må være op til partierne bag palæstinensersærloven gennem særskilte lovforslag her i Tinget at skaffe den fornødne bevillingsdæk-

ning, for, som det vil være enhver bekendt, kan man ikke udbetale penge, uden at det sker ved særskilt lov.) Den mulighed findes, og man kunne fra Venstre og De Konservative, Kristeligt Folkeparti og CD og andre, der stemte imod i sin tid, rent faktisk udsende det signal, at man ikke vil være med til dette her, man vil overhovedet ikke røre ved dette projekt hverken med ildtang eller med afstemningsresultater her i salen. Men det bliver desværre ikke tilfældet. Nu er min spådom om, hvad der kommer til at foregå, bogført, og så kan vi jo referere til den med spaltenummer og det hele, når spådommen viser sig at gå i opfyldelse.

Vi synes, det er sløvt, særligt fra regeringspartierne, og vi efterlyser stadig væk, at dette i mange, mange år lovede nye udspil på udlændingeområdet ser dagens lys. Det trænger vi rent faktisk til efterhånden, hvis ikke troværdigheden skal sættes totalt over styr hos Venstre og De Konservative.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Nu har vi været runden igennem vedrørende dette beslutningsforslag, og der blev rejst forskellige spørgsmål. Bl.a. spurgte hr. Kim Behnke, om de ca. 3.500 flytninge, der nu regnes med, er det, vi kan forvente. Det er det tal, der er realistisk på nuværende tidspunkt, og andet kan der ikke svares på det; der er ingen, der kan spå om fremtiden på dette område.

Fru Pernille Forchhammer sagde, at man nok lidt vil sætte spørgsmålstegn ved, om det er de rigtige økonomiske beregninger, der har ligget til grund for aktstykket. Det mener jeg det er, men Finansudvalget har stillet os et spørgsmål om dette, og det er vi ved at besvare.

Fra SF's side – det var dels fru Ebba Strange og dels fru Pernille Frahm – var der et spørgsmål om, hvorvidt vi kunne sige noget om, hvor mange af de palæstinensiske flytninge der alligevel ville have fået opholdstilladelse. Det spørgsmål har jeg ingen mulighed for at kunne besvare. Regeringen var fra starten imod denne særlovgivning, det har vi aldrig lagt skjult på, men nu er loven engang vedtaget, og så er jeg forpligtet til at få det bevillingsmæssige, som er konsekvensen af loven, i orden. Derfor dette aktstykke.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):